

ที่ นร 0605/ร. 3227

กองระบอบงานไปรษณีย์	
วันรับ	- 2 มี.ค. 2541
เวลา	19.30
เลขรับ	426
เลขรับ	

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อาคารเอ็กซิม ชั้นที่ 22

เลขที่ 1193 ถนนพหลโยธิน

เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400

28 พฤษภาคม 2541

เรื่อง แจ้งผลการวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ของนายวัชร เสียงเพราะ

เรียน ผู้ว่าการการสื่อสารแห่งประเทศไทย

อ้างถึง หนังสือการสื่อสารแห่งประเทศไทย ที่ กสท.609 (ปอ.1)/675

ลงวันที่ 23 มีนาคม 2541

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาคำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ที่ 78/2541

ตามหนังสือที่อ้างถึง การสื่อสารแห่งประเทศไทยได้ชี้แจงข้อเท็จจริง พร้อมทั้งส่งเอกสารหลักฐานไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อประกอบการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของนายวัชร เสียงเพราะ ซึ่งร้องทุกข์ว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมกรณีการสื่อสารแห่งประเทศไทยไม่ดำเนินการเปลี่ยนสถานภาพจากผู้ตั้งไปรษณียอนุญาตเอกชนเป็นลูกจ้างประจำ ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์(คณะที่ 5) ได้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าวแล้ว เห็นว่า การที่ผู้ร้องทุกข์ได้ขอให้การสื่อสารแห่งประเทศไทยเปลี่ยนสภาพจากผู้รับตั้งไปรษณียอนุญาตเอกชนเป็นลูกจ้างประจำของการสื่อสารแห่งประเทศไทยนั้น มิใช่เป็นเรื่องการโต้แย้งเกี่ยวกับสิทธิหน้าที่ตามสัญญาการเป็นผู้รับตั้งไปรษณียอนุญาตเอกชน ผู้ร้องทุกข์จึงไม่ใช่ผู้เสียหายตามมาตรา 19 แห่ง

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

ที่ ๗๘ / 2541

1. สรุปคำร้องทุกข์

นายวัชร เสียงเพราะ ได้ร้องทุกข์ว่า^(๑) ผู้ร้องทุกข์ได้รับอนุญาตจาก
การสื่อสารแห่งประเทศไทย (กสท.) ให้เป็นผู้รับตั้งไปรษณีย์อนุญาตเอกชน ได้ร้องขอให้
กสท. เปลี่ยนสถานภาพจากผู้รับตั้งไปรษณีย์อนุญาตเอกชนเป็นลูกจ้างประจำของ กสท. เพื่อ
จะได้มีสิทธิและสวัสดิการท่านองเดียวกับลูกจ้าง กสท. แต่กสท. ได้ปฏิเสธโดยอ้างว่า
ผู้ร้องทุกข์ไม่ได้เป็นลูกจ้างเป็นเพียงตัวแทนของ กสท. เท่านั้น ผู้ร้องทุกข์เห็นว่าตนไม่ได้
รับความเป็นธรรมเพราะโดยข้อเท็จจริงของการปฏิบัติงาน กสท. ได้ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์
มิได้แตกต่างอะไรจากลูกจ้างของ กสท. เลย อีกทั้งสภาพงานก็หนักกว่า สวัสดิการก็ไม่มี
วันเสาร์ก็ทำงาน การอ้างระเบียบ กสท. ฉบับที่ 219 ว่าด้วยที่ทำการไปรษณีย์อนุญาตเอกชน
พ.ศ. 2534 จึงมิชอบด้วยความเป็นธรรมและน่าจะขัดต่อกฎหมายแรงงาน ผู้ร้องทุกข์
จึงได้ร้องทุกข์มายังคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์เพื่อวินิจฉัยสั่งการให้เปลี่ยนสภาพ
คำว่า ผู้รับตั้งไปรษณีย์อนุญาตเป็นลูกจ้างประจำของ กสท.

^(๑) หนังสือร้องทุกข์ ลงวันที่ 19 พฤศจิกายน 2540

2. บันทึกตอบของหน่วยงานที่รับผิดชอบ

การสื่อสารแห่งประเทศไทยได้มีบันทึกตอบชี้แจงดังนี้^(๒)

1. การอนุญาตให้บุคคลเป็นผู้รับตั้งที่ทำการไปรษณีย์อนุญาต (ปณอ.) เป็นการดำเนินการภายใต้ข้อบังคับการสื่อสารแห่งประเทศไทย ฉบับที่ 3 ว่าด้วยที่ทำการไปรษณีย์อนุญาต พ.ศ. 2524 ซึ่งออกตามความในมาตรา 9 แห่ง พ.ร.บ. ไปรษณีย์ พุทธศักราช 2477 มาตรา 4 และมาตรา 29(4) แห่ง พ.ร.บ. การสื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2519 โดยเมื่อ กสท. กำหนดให้มีการจัดตั้ง ปณอ. ขึ้น ณ ที่ใดจะออกประกาศรับสมัครบุคคลในท้องถิ่นนั้นเพื่อเป็นผู้รับตั้งโดยกำหนดคุณสมบัติต่าง ๆ ไว้ เมื่อมีผู้สมัครยื่นหนังสือแสดงความจำนงต่อหัวหน้าที่ทำการไปรษณีย์ในพื้นที่รับผิดชอบ กสท. จะพิจารณาคัดเลือกผู้สมัครเป็นผู้รับตั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สมควร

2. การอนุญาตบุคคลให้เป็นผู้รับตั้ง กสท. จะออกเป็นใบอนุญาต ไม่ได้จัดทำเป็นสัญญาแต่ประการใด สำหรับผลตอบแทนที่ผู้รับตั้งจะได้รับจากการเป็นตัวแทนนั้น กสท. จะแจ้งให้ทราบเป็นเงื่อนไขก่อนรับดำเนินการ

3. แม้ว่าโดยลักษณะงานของผู้รับตั้งจะคล้ายคลึงกับลูกจ้างของ กสท. ก็ตาม แต่ผู้รับตั้งเป็นบุคคลภายนอกมีสถานภาพเป็นตัวแทนมิใช่พนักงานหรือลูกจ้างของ กสท. จึงไม่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะจัดสวัสดิการต่าง ๆ ให้แก่ผู้รับตั้งได้ นอกจากนั้นผู้รับตั้งสามารถประกอบอาชีพอื่นควบคู่กันไปกับการเป็นผู้รับตั้งด้วยก็ได้

4. การขอให้ กสท. เปลี่ยนสถานะของผู้รับตั้งเป็นลูกจ้างประจำของ กสท. ไม่สามารถทำตามที่ร้องขอได้ด้วยเหตุผลต่อไปนี้

^(๒) หนังสือการสื่อสารแห่งประเทศไทย ที่ กสท. 609 (ปอ. 1) / 675

4.1 การตั้ง ปณ. เป็นการดำเนินงานในลักษณะความร่วมมือระหว่าง ภาครัฐกับเอกชน โดยเอกชนรับเป็นตัวแทนในการให้บริการบางอย่างของ กสท. ในท้องถิ่น ชนบทที่ความเจริญทางเศรษฐกิจยังน้อยอยู่ แต่เมื่อท้องถิ่นใดมีความเจริญทางเศรษฐกิจ สูงขึ้นจนถึงขนาดคุ้มค่าใช้จ่ายแล้ว กสท. จะพิจารณาจัดตั้งที่ทำการไปรษณีย์ขึ้นแทน ปณ. และหากมีตำแหน่งว่างอยู่ ผู้รับตั้ง ปณ. ที่จะถูกยุบเลิกไปก็มีสิทธิที่จะสมัครเข้ารับการ คัดเลือกเข้าเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของ กสท. ได้

4.2 ปัจจุบัน (ณ วันที่ 28 ก.พ. 2541) กสท. มี ปณ. อยู่ทั่วประเทศ จำนวน 3,078 แห่ง หากมีการเปลี่ยนสถานะของผู้รับตั้งเป็นลูกจ้างประจำของ กสท. ทั้งหมดแล้ว จะเป็นเหตุให้ กสท. มีภาระค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานทั้งในด้านค่าตอบแทน แรงงาน สวัสดิการ อาคารสถานที่ ฯลฯ เพิ่มขึ้นอีกมาก ในขณะที่รายได้จากการให้บริการในชนบทมีน้อยมากซึ่งจะเป็นผลให้การขาดทุนของบริการไปรษณีย์เพิ่มขึ้นจากปัจจุบัน อีกเป็นอันมาก

3. คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ (คณะที่ 5) ได้ทำการพิจารณาข้อเท็จจริง ในเรื่องร้องทุกข์นี้แล้วเห็นว่า กรณีมีประเด็นข้อกฎหมายที่คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ จะต้องพิจารณาในเบื้องต้นว่า คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์จะรับเรื่องร้องทุกข์นี้ไว้ พิจารณาได้ตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. 2522 หรือไม่

ในประเด็นนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ร้องทุกข์เป็นผู้รับตั้งไปรษณีย์อนุญาต เอกชน ซึ่งได้รับอนุญาตจาก กสท. ให้เป็นตัวแทนในการให้บริการบางอย่างของ กสท. ในท้องถิ่นชนบทที่ความเจริญทางเศรษฐกิจยังน้อยอยู่ ซึ่งในการพิจารณาอนุญาตผู้รับตั้ง ไปรษณีย์อนุญาตเอกชน กสท. จะพิจารณาคัดเลือกจากผู้สมัครที่ได้ยื่นหนังสือแสดงความ จ้างง โดยผู้รับตั้งไปรษณีย์อนุญาตเอกชนจะได้รับผลตอบแทนจากการเป็นตัวแทน กสท.

ตามที่ กสท. กำหนดซึ่งได้แจ้งให้ทราบเป็นเงื่อนไขก่อนรับดำเนินการ จากข้อเท็จจริงดังกล่าว คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์จึงเห็นว่า การที่ผู้ร้องทุกข์ได้ขอให้ กสท. เปลี่ยนสภาพจากผู้รับตั้งไปรษณีย์อนุญาตเอกชนเป็นลูกจ้างประจำของ กสท. นั้น มิใช่เป็นเรื่องการโต้แย้งเกี่ยวกับสิทธิหน้าที่ตามสัญญาการเป็นผู้รับตั้งไปรษณีย์อนุญาตเอกชน ผู้ร้องทุกข์จึงไม่ใช่ผู้เสียหายตามมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา^(๑) เรื่องร้องทุกข์นี้จึงไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ที่จะรับไว้พิจารณาได้

.....
(๑) พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. 2522

..... มาตรา 19 เรื่องร้องทุกข์ที่คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์จะรับไว้พิจารณาได้ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(1) เป็นเรื่องที่ผู้ร้องทุกข์ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ และ

(2) ความเดือดร้อนหรือความเสียหายตาม (1) นั้น เป็นเรื่องมาจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

(ก) ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ

(ข) ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร

(ค) กระทำการนอกเหนืออำนาจหน้าที่ หรือขัดหรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย

(ง) กระทำการไม่ถูกต้องตามขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการนั้น หรือ

(จ) กระทำการโดยไม่สุจริตหรือโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

ความใน (2) (ง) และ (จ) จะใช้เมื่อใด กับหน่วยงานของรัฐใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์จึงมีมติไม่รับเรื่องร้องทุกข์นี้ไว้พิจารณา

นายสุรเจตน์ วิจิตรชลชัย

หัวหน้าคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์
(คณะที่ 5)

นายพะยอม แก้วกำเนิด

กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

นายสวัสดิ์ วัฒนายากร

กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

นายชงชัย ลำดับวงศ์

กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

นายพนม เอี่ยมประยูร

กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

วันที่ 9 เมษายน 2541

ผู้แทนผู้ร้อง,

ผู้:

(นายศักดิ์ใจ น้อยงาม)

ผู้ร้อง